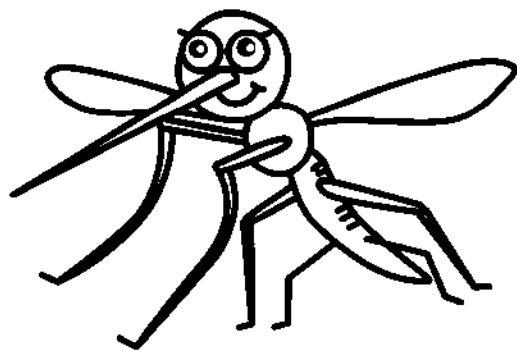

9. Прочитай вірш. Встав пропущені слова. Використовуй довідку.

Петро Король

СКРЕКОТУШКА І КОМАР

На корчі у _____
 Жаба-скрекотушка
 Упіймала уночі
 _____ за вушко,
 Щоб над _____ не гасав,
 _____ не кусав.

Довідка: кущі, комара, жабеняток, лугом.

10. Склади речення, яке «розсипалося». Запиши.

Добром, я, за, сплачую, добро.

11. Прочитай про пригоди мишенятка Мицика. Знайди та обведи у тексті олівцем червоного кольору слова або речення, у яких відображено думки мишеняти, що відрізняються від поглядів людей.

Юхим Чеповецький

МИШЕНЯТКО МИЦИК. ПОДАРУНОК

Добрий день!

Добрий день, це я...

Ні, ні, ви вже не туди дивитесь: я тут, унизу. Бачите?.. Дуже приємно.

Мене звать Мицик, мишенятко Мицик. Добре, що ми з вами зустрілися.

У мене сьогодні велика радість, така велика, що обов'язково треба з ким-небудь поділитися. Моя сусідка, тіточка Марина, збирається подарувати мені отако-о-ого кота... Вона вже навіть пішла по нього, а я ось сиджу собі та й думаю: за що мені, такому малому, отакий великий подарунок. Я ніякісіньких

подвигів не робив, просто виконував усе, що мені належить робити.

Не вірите — можу розповісти.

Тільки треба якнайшвидше, бо зараз прийде тіточка Марина з подарунком, тоді вже мені буде не до вас. Отож спочатку про...

НОВОСІЛЛЯ

Колись у мене була окрема нірка на околиці міста. Одного разу прийшли каменярі та теслі й добудували до неї льох, різні приміщення, коридори, сходи. Вийшов такий собі великий будинок з однією ніркою, трьома кімнатами й кухнею.

Майстри так поспішали на нове будівництво, що забули зробити з моєї нірки хід до їдальні. Та я не хотів їх турбувати й зробив усе сам: прогриз чудові дверцята-щілинку за буфетом.

Коли все було готове, я вирішив, що настав час познайомитися із сусідами й привітати їх з новосіллям. Я пригладив вуса, шерстку, як годиться, і визирнув із нірки. На мене одразу війнуло вареною куркою. «Дуже добре, — подумав я, — потрапив прямо на урочище свято: господарі обідають!»

Так воно й було. За столом, одне проти одного, сиділи гладка тіточка в окулярах і худенький хлопчик, її син. Це й були мої сусіди — тіточка Марина і Петрик. Мені вони одразу сподобалися: люблю людей, які обідають.

Я навшпиньки забіг до кімнати, тихесенько побажав їм смачного та й примостився під Петриковим стільцем. Тут було дуже весело: Петрик дригав ногами й розсипав на всі боки крихти.

Коли я з'їв усі смачні шматочки, то постукав по Петриковому черевуку й попросив добавки. Петрик побачив мене і зрадів. Він одразу заліз під стілець і пригостив мене чудовим шматком курятини.

Тіточка Марина теж зацікавилася і спитала:

— Що ти там робиш?

— Гостя пригощаю, — відповів Петрик.

— Негайно сядь на місце! — наказала тіточка Марина. — Під час обіду всі повинні сидіти за столом.